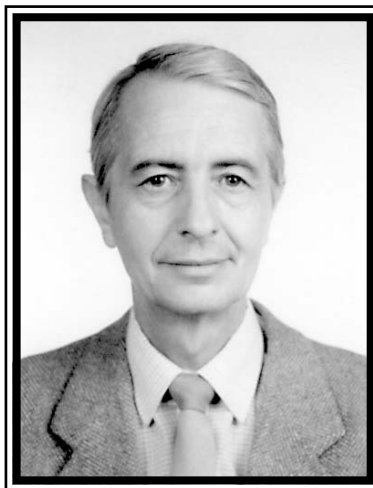

ELHUNYT DR. CSEPREGI SZABOLCS, A SZÉKESFEHÉRVÁRI GEO TANSZÉKVEZETŐ FŐISKOLAI TANÁRA

2008. július 14-én családtagok, barátok, pályatársak, munkatársak, tanítványok és tisztelők százai kísérték utolsó útjára dr. Csepregi Szabolcsot Veszprémben, a Vámosi úti temetőben. 2006 októbere óta – amikor a FIG müncheni kongresszusán rosszul lett és azonnal műteni kellett – tudta, tudtuk, hogy a kór megtámadta szervezetét. Keményen kiállta a különböző kezeléseket, vizsgálatokat, műtéteket úgy, hogy közben oktatási kötelezettségeinek eleget tett. Mert elsősorban oktató volt: a székesfehérvári GEO (mai nevén Geoinformatikai Kar) első saját nevelésű tanára (s az első, aki fehérváriként szerzett kandidátusi fokozatot), aki 43 esztendőn keresztül állt a katedrán, földmérő- és földrendezőmérnökök több nemzedékének tanítva a szakma alapjait. A 2007–2008-as tanév tavaszi félévét is végigtanította, a levelező tagozaton vitt három tárgyat, és elvállalta a nappali tagozaton a Geodézia I. előadásainak megtartását is, mivel azok a fiatalok, akikre ezt a feladatot bíztuk, elhagyták a fehérvári kart.

Csepregi Szabolcs csendes, halk szavú, kutató-újító egyéniség volt, akit szerettek kollégái és tanítványai. Elméleti és gyakorlati szakmai kérdésekben mindig lehetett hozzá fordulni, véleménye mértékadó volt, a szakmai közéletben elismert tekintélynek számított.

Tabon született, mert édesapja éppen ott volt szolgálatban 1942-ben, de Orosházán nevelkedett három fiútestvérrel együtt, ott járt általános- és középiskolába. Orosházára rendszeresen visszajárt; érdekelte a város története, benne a saját családjáé, akik mint evangélikusok, feltehetően Vas megyéből, Csepreg településről származtak el az ellenreformáció idején. A középiskola elvégzése után egy évig az orosházi üvegyárban dolgozott segédmunkásként, mert bátyja 1956-os tevékenysége miatt nem vették fel egyetemre. 1962-ben bekerült az akkor indult Felsőfokú Földmérési Technikumba, ahol két és fél év elteltével végzett. Az évfolyamból egyedülként meghívták szakoktatónak. 1965. március 15-én állt

munkába a GEO-ban s munkaviszonya haláláig folyamatos volt. Dr. Vincze Vilmos igazgatóhelyettes és Zselcsényi Géza tanszékvezető „jobbkeze” volt; részt vett kutatási-fejlesztési feladatokban és gyakorlatokat, terepgyakorlatokat vezetett. Munkája mellett a Budapesti Műszaki Egyetemen 1971-ben szerezte levelező tagozaton a második, okleveles földmérő-mérnöki diplomáját. 1972-ben, a főiskola megalakulásakor adjunktusnak nevezték ki, 1988–1992 között docensként, 1992-től főiskolai tanárként dolgozott az intézményben. 1996-tól 2007-ig a Kar Geodéziai Tanszékének vezetője, 1991-től 1997-ig tudományos főigazgató-helyettes volt. 1977-ben a BME-en geodéziai automatizálási szakmérnöki képeztést, 1982-ben pedig egyetemi doktori címet szerzett. 1996-ban a kiegyenlítő számítás geodéziai alkalmazása témakörben védte

meg kandidátusi értekezését.

1974-ben, szinte egyik napról a másikra kellett átvennie a Geodéziai alapismeret tantárgy előadásait, mivel az akkori előadó, dr. Tamás László nagybeteg lett és hamarosan elhunyt. Így Csepregi Szabolcs tárgyfelelősként 1974-től oktatta a Geodéziai alapismeretek tantárgyat, amely régebben három féléves volt és szigorlattal zárult; jelenleg Geodézia néven két féléves tárgy. Ő kezdeményezte a Kiegyenlítő számítás és a Geodéziai rendszerek tantárgyak bevezetését a főiskolán, kidolgozta tematikájukat. Hosszú évekig szervezte a geodéziai terepgyakorlatokat.

A 70-es, 80-as években sikeresen vezette a tudományos diákköri munkát, úgy is, mint kari TDT elnök, és úgy is, mint konzultáló tanár. Hallgatói közül sokan szerepeltek és több díjat nyertek munkájukkal Országos Tudományos Diákköri Konferenciákon.

Színvonalasan végzett oktató munkája mellett eredményes kutatói tevékenységet folytatott. Korán bekapcsolódott a kéregmozgási szintezési hálózatok munkálataiba. Székesfehérvár, majd Szeged koszorúpoligonjainak kitűzésében, mérési és számítási munkáiban vett részt. A szegedi munkák során a tiszai

átszintezéshez új módszert és segédeszközt alakított ki. Figyelemre méltó szakmai eredményei közül kiemelhetjük a hiperbolikus függvények alkalmazására épülő szabatos vetületi átszámítási módszerét, amit *Soha Gáborral* szinte egyidőben fedezett fel, s erről közös cikkük jelent meg a *Geodézia és Kartográfia*-ban. (A módszer felfedezését egyébként a Geodéziai alapismeretek tárgya – ahova akkoriban a vetülettan tartozott – egy számítási gyakorlata inspirálta, amikor egy hallgatónak nem jött ki a végeredmény, s oktatója ennek okát próbálta kideríteni).

A kutatási eredmények sorában említhetők az általános hatványvalószínűség eloszlással kapcsolatos vizsgálatai, melyekre a nem a legkisebb négyzetek elvén alapuló kiegyenlítési számítási módszert lehet felépíteni. Jelentősek a távmérőműszerek és mérőállomások szabályos hibával foglalkozó műszervizsgálatai, azok minőségi tanúsítványainak kidolgozása. A szekvenciális kiegyenlítésről szóló 100 oldalas doktori dolgozata szinte csak mátrix-egyenletekből áll. Alapműnek számító cikkeket írt a térbeli előmetezésről, a térbeli forgatásról, a kiegyenlítő számítások alkalmazásáról.

Új tudományos eredményei mellett a gyakorlati geodézia területén is több nevezetes munkának volt végrehajtója, témavezetője. Kidolgozta és elsőként alkalmazta a kiegyenlítő sík paramétereit, mint dőlésjelző eszközt paneles lakóépületek építés közbeni süllyedésmérésénél. Eredményes munkát végzett éveken keresztül más ipari műtárgyak (pl. a Sió gemenci árvízi kapu) szabatos mozgásvizsgálatában. Ő szorgalmazta a székesfehérvár–iszkai távmérőkalibráló alapvonal kiépítését. Foglalkozott a felmérési hálózatok kiegyenlítésével, a hálózat minősítésével. A feladatok megoldásához egyéni módszereket, saját készítésű számítógépes programokat alkalmazott. A mátrixszámítást, mint ahogyan a számítógépes programozást is, autodidakta módon sajátította el. Az ő vektorkiegyenlítő programjával számították ki az országos GPS hálózat végleges koordinátáit a 90-es évek közepén.

Eredményeiről hazai és nemzetközi szakmai rendezvényeken is beszámolt, ezzel is növelve és öregbítve szakmánk hírét és tekintélyét. Munkájával példamutatóan járult hozzá mind a magyar geodézia fejlődéséhez, mind a fehérvári karról kikerült több ezer mérnök szakismeretének gyarapításához.

Munkába lépése óta, azaz 1965-től tagja volt a szakmai egyesületnek (GKE, majd MFTTT). Alapító tagja a székesfehérvári csoportnak, amelynek elnöke is volt. Többször szervezett országos térképkiallítást, műszerkiállítást és vándorgyűlést. Tíz éven keresztül volt tagja az Ingtalanrendező Földmérői Minősítő

Bizottságnak és hosszú éveket át tevékenykedett a Geodézia és Kartográfia szerkesztőségében. Munkáját a két legrangosabb szakmai kitüntetéssel, a Fasching Antal Díjjal és a Lázár Deák Emlékéremmel ismerték el.

Szaktudása, bölcsessége, megfontoltsága nagyon hiányzik a Geodézia Tanszéken, a fehérvári karon, a szakmában...

Dr. Ágfalvi Mihály – Dr. Busics György

TISZTELT GYÁSZOLÓKI

Megrendülten állok-állunk itt, *dr. Csepregi Szabolcs* kollégánk, tanárunk hamvai előtt. Búcsúzni jöttünk egy nagyra becsült szakembertől, aki kiváló oktató, eredményes kutató és jólelkű ember volt.

Nehéz múlt időben fogalmazni, hogy *volt*, hiszen nemrég még vidáman köszöntötte nyugdíjas kolléganőnket, készült a következő tanévre, kutatási terveket fontolgatott, akarata erős volt a gyógyulásban.

Amikor sajnó fájdalommal Szabolcsra emlékezünk, magunkat is siratjuk, mert kevesebbek lettünk egy baráttal, egy biztos szakmai támasszal, hiányzik az a stabilitás, tudás, megértés, amit Tőle kaptunk.

Csepregi Szabolcs a székesfehérvári GEO legrégebbi aktív tanára volt. 1962-ben lett intézményünk jogelődjének, az akkor alakult Felsőfokú Földmérési Technikumnak a hallgatója. Végzéskor meghívást kapott, hogy maradjon az iskolában szakoktatónak. Munkaviszonya a GEO-ban 1965. március 15-én kezdődött és folyamatosan 2008. június 30-ig tartott. 1972-ben, a GEO főiskolává válásakor adjunktus lett, majd később docens és főiskolai tanár, miközben elvégezte a Műegyetemet, műszaki doktori címet és a műszaki tudomány kandidátusa tudományos fokozatot szerzett. A legnehezebb szakmai oktatási feladat jutott neki: megismertetni és megszerettetni a szakmát a kezdőkkel, kimondani és megmagyarázni az első szakszavakat. Tárgyfelelős oktatója volt a több féléves Geodézia, a Kiegyenlítő számítás, a Geodéziai rendszerek tantárgyaknak, utóbbiak bevezetését ő kezdeményezte. Mindenki, aki a 60-as évek közepétől Fehérváron, a GEO-ban végzett, tanítványa volt. Több ezer földmérőmérnök, földrendező mérnök, ingatlan-nyilvántartó szervező indexében szerepel az aláírása nem egy, de inkább több tantárgyból. Sok hallgatónk szüleit is tanította.

Nagytudású, felkészült oktató volt; soha nem vitt be órára felkészülési papírt, szabadon beszélt, logikusan magyarázott, bonyolult képleteket vezetett le a táblán. Tanítványai teljesítményét alaposan, minden szempontot mérlegelve, mély beleérzéssel értékelte.

Számos hallgatónak volt konzulense a szakdolgozat vagy TDK dolgozat készítésénél, de később is segítette őket pályájukon, mint ahogy több kollégáját is.

Betegsége ellenére a 2007/2008-as tanév tavaszi félévét végig tanította, sőt, mivel két fiatal kollégánk is elment a tanszékről, többlet-feladatot vállalt. Négy tárgyat tanított tavasszal. Hangja halkabb volt a szokottnál, nehezebben találta a szavakat, de kötelességének tartotta az órák megtartását. Kezelőorvosának azt mondta, neki dolga van, nincs, aki tanítson, ne osszon be neki kezelést oktatási időre.

Csepregi Szabolcs eredményes és elismert kutató, fejlesztő, újíto szakember is volt. Magas szinten foglalkozott a távmérőműszerek szabályos hibáival, a szekvenciális kiegyenlítéssel. Új képleteket vezetett le szabatos vetületi számításokra. Alapműnek számító cikkeket írt a térbeli előmetszésről, a térbeli forgatásról, a felmérési hálózatokról, a kiegyenlítő számítások alkalmazásáról. Az ő vektorkiegyenlítő programjával számították ki az országos GPS hálózat végleges koordinátáit a 90-es évek közepén.

Tiszta és bölcs ember volt, aki a megértést kereste, ezért is lehetett megbecsült tagja a székesfehérvári választási bizottságnak. Érdekelte a közélet, a történelem, különösen is a szakma története. Munkahelyi szobatársaként, szakcikkek és szakmai előadások, munkák szerzőtársaként közelről láttam, tapasztaltam meg alaposságát, szakértelmét, megfontoltságát. Nem volt könnyen kitárulkozó alkat, de mély érzésekkel volt a hozzá közel állók, a családja iránt.

2006 októberében együtt vettünk részt a Földmérők Nemzetközi Szövetsége kongresszusán Münchenben, szobatársak voltunk, egyik este hosszan mesélt nekem gyerekeiről, unokáiról. Másnap be kellett vinni a kórházba, ahol még aznap nagy műtéten esett át. Többször is elmondta, hogy amikor műtét után felébredt, először egy keresztet látott meg a szemközti falon, s ettől megnyugodott.

A volt hallgatók egy internetes fórumán, mikor nemrég megjelent a szomorú hír, valaki ezt írta be: „*Utolsó jó szerencsét, Tanár úr!*” – ezt a mondatot írtuk a koszorú gyászszalagjára, amit magunkkal hoztunk Fehérvárról.

Búcsúzom hát a Nyugat-magyarországi Egyetem, a Geoinformatikai Kar vezetése nevében (ahova főigazgató-helyettesként Szabolcs is tartozott); a nyugdíjas és jelenlegi GEO-s kollégák nevében (akik sokan eljöttek az utolsó útra); a Geodézia Tanszék volt és jelenlegi munkatársai nevében (akiknek tanszékvezetője volt); a GEO egykori és jelenlegi hallgatói nevében (akiket mind oktatott); a szélesebb szakmai közvélemény: a felsőoktatási társintézmények, a szakmai kutatóhelyek és szolgáltatók, a földhivatalok, a szakmai cégek, a műszerforgalmazók, a szakmai egyesület, a Geodézia és Kartográfia szerkesztősége munkatársai nevében (akik mindegyikével korrekt, jó kapcsolatban volt).

Jó szerencsét Tanár úr, Isten Veled, Szabolcs, drága barátunk!

Dr. Busics György

□

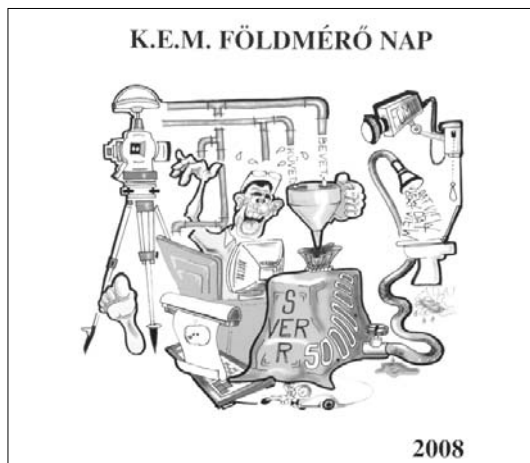
IX. FÖLDMÉRŐ NAP KOMÁROM-ESZTERGOM MEGYÉBEN

2000. május 25-én rendeztük az első megyei földmérő napot. Az akkori megyei hivatalvezető támogatásával az esztergomi Kerek tó partján gyűltünk össze, mi földhivatali „inzsellérek”. Akkoriban több megyei földhivatal rendezett szakmai előadásokkal „felvezetett” szolid, öltönyös rendezvényeket.

Mi valami másra vágytunk.

Elhatároztuk, hogy a Földmérő Napot mindig szabadterén rendezzük. Kicsi, de természeti értékeiben annál gazdagabb megyénkben minden évben megtaláltuk azt a helyet, ahol egy csodálatos, felszabaldult napot eltölthettünk.

Rendezvényünk majális jellegű. A szakmaiságot a délelőtti furfangos feladatokkal tarkított játékos vetélkedő testesíti meg. A győztes csapat jutalma egy hatalmas pezsgő és a kicsi, de számunkra annál értékesebb vándorserleg.

1. ábra A Földmérő nap emblémája

2. ábra GPS mérőfelszerelés takarító eszközök felhasználásával

A jó hangulatú rendezvényünknek hamar híre ment, és a résztvevők köre kibővült a megye geodéziai vállalkozóival, a környező megyék meghívott jeles képviselőivel, minisztériumunk szakmai képviselésével és az utóbbi években határon túli (zentai) vendégeinkkel.

Az idei immár hagyományosnak tekinthető IX. Komárom-Esztergom Megyei Földmérő Napot a dorogi Lóगतónál (pecázásra alkalmas tó, tehát lógatható) rendeztük meg, melynek programja:

- érkezés 9⁰⁰–9³⁰ között,
- vetélkedő kezdete 10⁰⁰-tól szabott időkeretben,
- izgalom levezetésére zsíros kenyér hagymasalátával, kétféle csapolt sör, bor, meg amit hoztok,

- ebéd (eredményhirdetés után): csülkös babgulyás, főtt füstölt csülök (1 csülök 2 fő részére),
- ebéd után szabad program, sportolási lehetőségekkel (foci, röplabda, tóba esés, szakmai konzultáció az aranyhalakkal, bújócska, meredt távolba nézés).

3. ábra A nyertes csapat kapitánya a vándorserleggel

Egy rövid statisztika a résztvevőkről:

- megyénk földhivatalainak munkatársai 58 fő
- földmérési vállalkozások 52 fő
- meghívásunkat elfogadó vendégeink 15 fő
- összesen: 125 fő

Az idei vetélkedőt a *TURUL Geodézia Kft.* nyerte, nekik ez úton is gratulálunk.

Fehérasztalos rendezvényünkön elsimulnak a feszültségek, megerősödnek a barátságok, a szolgáltató földhivatal és a kiszolgáltatást igénylő vállalkozók nagyobb toleranciával viseltetnek egymás iránt, és ez valahol mindnyájunk közös érdeke.

Kovács István

Fotó HBA

VILLÁMINTERJÚ TÓTH SÁNDORRAL A FÖLDHIVATALOK FINANSZÍROZÁSI RENDSZERÉNEK TAPASZTALATAIRÓL

2007-től alapvetően megváltozott a földhivatalok és a FÖMI, mint állami költségvetési szervek finanszírozási rendszere. A megváltozott költségvetési körülmények tapasztalatairól kérdeztem *Tóth Sándort*, az FVM Földügyi és Térinformatikai Főosztályának helyettes vezetőjét.

- *Mi tette szükségessé a költségvetési rendszerének megváltoztatását?*
- A költségvetési kiadások csökkentését, az „olcsóbb állam” megvalósítását a konvergencia program tűzte ki célul. Ennek keretében történt meg az államigazgatási szervek pénzügyi működésének átvilágítása is. Az ingatlan-nyilvántartási eljárás-

sokért 2006-ig eljárási illetéket kellett megfizetni. Az illetékekre vonatkozó jogszabály módosításával ez az illeték alakult át 2006-ban igazgatási szolgáltatási díjjá. Ettől kezdve az ingatlan-nyilvántartási eljárásért fizetett igazgatási szolgáltatási díj közvetlenül a földhivatalokhoz folyik be. Az új finanszírozás kísérleti éve 2006 volt, mivel az így befolyó díjak nagysága alapján az éves költségvetési törvény már csak átlagosan 6%-ban határozta meg a földügyi intézmények költségvetési támogatását. A működés finanszírozásának tapasztalatai alapján a 2007. évi költségvetési törvény megszüntette a földhivatalok és a FÖMI központi költségvetési támogatását, így ennek ha-

nak tapasztalatai alapján a 2007. évi költségvetési törvény megszüntette a földhivatalok és a FÖMI központi költségvetési támogatását, így ennek ha-

tályba lépésével át kellett állni a saját bevételből történő gazdálkodásra.

■ *Hogyan összegezhethők az eltelt másfél év tapasztalatai?*

- A kizárólag saját bevételből történő gazdálkodásra történő átállás a kezdeti időszakban a földügyi szakterület intézményei között meglévő bevételi eltérések és szemlélet miatt okozott finanszírozási problémákat, de ezeket bevétel-átcsoportosítással sikerült orvosolni. Mára elmondható, hogy a befolyt bevételek minden földhivatal esetében fedezik a működéshez szükséges kötelező kiadásokat, nincsenek finanszírozási feszültségek.

■ *Igazolódtak-e a kezdeti félelmek, hogy egyes hivatalok esetleg „csődbe mennek”?*

- Valójában az államigazgatási szervek esetében a csőd nem értelmezhető, azonban a bevezetéskor akadtak problémák, de a vonatkozó jogszabályok lehetőséget és eszközt adtak a kezünkbe azok rendezésére.

■ *Milyen szabályozókkal érik el, hogy a „túl jól” teljesítő, bevétel szempontjából „gazdag”-nak mondható hivatalok ne titkolják el jövedelmüket, illetve azt helyes célra fordítsák?*

- A földügyi intézmények éves elemi költségvetésében a tervezett működési kiadásokon felül a beruházások és felújítások jelenthetnek nagy összegű kiadást, ezért ezek az ún. felhalmozási kiadások kizárólag főosztályunk és az FVM Költségvetési és Gazdálkodási Főosztályának előzetes engedélyével teljesíthetők.

■ *Hogyan segítenek a bevétel szempontjából „szegény” hivatalokon?*

- Az 1996. évi LXXXV. törvény („Díjtörvény”) alapján az ingatlan-nyilvántartási eljárásért fizetett díj az ingatlanügyi hatóság saját bevételét képezi, amely a külön jogszabályban meghatározott bankszámlára kerül. Az ingatlan-nyilvántartási eljárásért beszedett díjbevétel 25%-át az ingatlan-nyilvántartásért felelős miniszter jogosult központosítani, amely kizárólag a földügyi szakterületen belüli bevételek kiegyenlítésére fordítható.

■ *Mennyire „stabil” ez a 25%?*

- Annyira stabil, hogy a „díjtörvényben” szó szerint így szerepel, tehát csak törvénymódosítással változhat.

■ *Összességében milyen a nyereséges, nullszaldós és veszteséges hivatalok aránya?*

- Egy költségvetési intézmény nem tekinthető nyereségesnek vagy veszteségesnek, hiszen a szervezethez rendelt feladat a meghatározó. Az ország egyes régiói közötti eltérő intenzitású gazdasági működés leképeződik a földhivatalok bevételeiben is, a nagyobb fejlődést mutató körzetekben nyilvánvalóan nagyobb az ingatlanforgalom, több beruházás indul, ami hatással van az ingatlan-nyilvántartásra, az állami alapadatok igénybevételére, emiatt több bevétel keletkezik. Elmondható azonban, hogy várakozásaink és jelenlegi információink szerint a 2008. évben a földhivatalok nagyobb hányada a tervezett bevételi előirányzatán felül teljesít, míg van néhány földhivatal, amelyik nem éri el a tervezett bevételt, de a kiadások teljesítése náluk sincs veszélyben. Ehhez még annyit teszünk hozzá, hogy a bevételekkel való gazdálkodást, az önfelhalmozást, munkaszervezési és egyéb technikai szempontokból, az egyes intézményeknek is meg kellett tanulniuk. Véleményem szerint ebben is jó irányban haladunk.

■ *Vannak olyan állami alapmunkák (gondolok például az alapponthálózatokra, topográfiai térképekre), amelyek hosszú távú befektetésnek tekinthetők, rövid távon nem térülnek meg, így a mai rendszerben nem érdeke senkinek, hogy ezekkel törődjön. Hogyan finanszírozhatók ezek a törvényben is előírt munkálatok?*

- A kérdésnek a törődésre vonatkozó részével vitakoznom kell. A minisztérium és a földügyi szakterület közvetlen vezetése azt az álláspontot közvetíti ma is a döntéshozók felé, hogy az ország geometriai rendjének biztosítására a lehetőségekhez képest mindent meg kell tenni. Ebbe a geometriai rendbe véleményem szerint beletartozik az alapponthálózatoktól kezdve az államhatárral, az állami térképekkel kapcsolatos feladatokon át a szakmai előírásokat meghatározó jogszabályokig minden tevékenység.

Most egyértelműen a lehetőségekkel van gond. Az új finanszírozási rendszerben valóban nem alakultak még ki az állami alapmunkák forrásait biztosító végleges formák, ami lassítja az egyes feladatok végrehajtását. A jelenlegi helyzetben nyilvánvalóan szűkíti a lehetőségeket, hogy ezek a feladatok a szakterület többletbevételeiből végezhetők, így kisebb volumenben lehet csak gondolkodni. Emellett még ott van az NKP eddigi szakaszainak megvalósítására fordított hitelek törlesztése is. Azonban azt itt is hangsúlyoznom

kell, hogy az NKP keretében meghatározott feladatokat elengedhetetlenül végre kellett hajtani, a továbblépés lehetőségének érdekében.

Az állami alapmunkák forrásának biztosítására kedvezőbb kilátásaink várhatóan a központi költségvetés stabilizálódása után lehetnek. Ennek pozitív értelmű lökést adhat esetlegesen az INSPIRE irányelvű földügyi szakterületre háruló feladatok végrehajtása.

- *A költségvetés nem nézhető önmagában, hiszen hatással van az egész tevékenységre. Szükségesnek látszik-e az állami, hatósági feladatok és a földhivatalok vállalkozói feladatainak újabb szabályozása?*
- A közfeladatok átvilágítása 2007-ben megtörtént, az átvilágítás következtében a földügyi intézmények állami, hatósági feladata nem csökkent, új elemmel nem bővült. A 2233/2007. (XII. 12.) Korm. határozat szerint a FÖMI és a földhivatalok működés vizsgálatát főosztályunk elvégezte, új szabályozásra nem tettünk javaslatot. A földhivatalok vállalkozói tevékenységére a 338/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 2. § (2) bekezdése ad lehetőséget, természetesen meghatározott feltételekkel. Az előírás szerint a földhivatal

rendelkezésre álló adat- és eszközállomány igénybevitelével alaptevékenységén kívül megrendelők részére egyéb – alapító okiratában foglalt – szolgáltatási tevékenységet is végezhet, ha az hatósági feladatainak ellátását nem veszélyezteti. A tevékenységnek két fontos feltétele véleményem szerint, hogy az alapító okiratban pontosan legyenek megfogalmazva a lehetséges szolgáltatási tevékenységek, másrészt a hatósági feladatok maradéktalan ellátásának kritériuma. A földhivatalok új alapító okiratának véglegesítése jelenleg folyamatban van, így ezek korrekt meghatározására a főosztálynak lehetősége van. A hatósági munka zavartalan ellátásának biztosításhoz pedig csak annyit, hogy a földhivatali földmérők száma sajnos az utóbbi időszak létszámleépítése során csökkent, a földhivatalok így lassan abba a helyzetbe kerülnek, hogy nincs földmérő kapacitásuk ilyen szolgáltatási tevékenységhez.

- *Köszönöm a készséges válaszadást és remélem, a téma alaposabb kifejtésére is sor kerül majd lapunkban vagy más fórumokon.*

Dr. Busics György

HALÁLOZÁS

Lapzártánk után érkezett a hír, hogy 2008. augusztus 1-jén hosszas betegség után elhunyt **Kiss Sándor**, a Békés Megyei Földhivatal nyugalmazott hivatalvezetője. Ismert és mindannyiunk által tisztelt kollégánktól következő számunkban búcsúzzunk.

Tisztelt Hölgyem/Uram, Kedves Kolléga!

A Magyar Földmérő és Geoinformatikai Vállalkozások Egyesülete,
valamint a
Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság
„GEODÉZIA – GAZDASÁG – INFORMATIKA”
címmel

2008. december 4-5-én Dobogókőn, a Manréza Hotelben
– a földügyi ágazat korszerű szolgáltatásainak bemutatásával –
konferenciát és kiállítást szervez.

A már harmadik alkalommal megrendezésre kerülő konferencia célja, hogy a szakterületünkön dolgozók, a szakterület felhasználói, valamint irányítói között szakmai eszmecserék és személyes kapcsolatok alakuljanak ki egy további eredményes, jobb együttműködés reményében.

A konferenciára előadásokat is várunk mind a felhasználóktól, mind pedig a szolgáltatók részéről.

Az idei évben tervezett súlyponti témák:

- Az egységes közműnyilvántartás törvényi szabályozottsága
- Vezetékjogi munkák; közműgazdák, földügyi hatóság, vállalkozók szerepe, együttműködése
- Állami alapadatok, a „Digitális földhivatal” állapota, elérhetősége

A konferencia várható programja:

2008. december 4.

9:00 –	Regisztráció
10:00 – 11:20	Megnyitó, plenáris előadások
11:20 – 11:40	<i>Szünet</i>
11:40 –	Kiállítás megnyitása
12:00 – 13:30	Plenáris előadások folytatása
13:30 – 14:30	Ebéd
14:30 – 16:00	Előadások
16:00 – 16:30	<i>Szünet</i>
16:30 – 18:30	Kerekasztal beszélgetés, téma: <i>jelenleg folyó birtokjogi, vezetékjogi, országos, ill. regionális projektek</i>
19:00 – 22:00	Állófogadás

2008. december 5.

9:00 – 10:30	Előadások
10:30 – 11:00	<i>Szünet</i>
11:00 – 13:15	Előadások, zárszó
13:30 – 14:30	Ebéd
14:30 –	Hazautazás

A kiállítás december 4-én 11:40 – 18:30-ig, december 5-én 8:30 – 13:30-ig tekinthető meg.

A jelentkezési lapot mellékeljük (sokszorosítható).

A rendezvényről további információk elérhetők és letölthetők a www.mfgve.hu és a www.mfttt.hu honlapról a Rendezvények menüpontról.

Bízunk benne, hogy az immár hagyományosnak mondható rendezvényünk felkelteti az érdeklődésüket és együttal reméljük, hogy a konferencián megtisztelnek bennünket részvételükkel.

Budapest, 2008. augusztus

Tisztelettel:

Biró Gyula s.k.
elnök, MFGVE

Dr. Mihály Szaboles s.k.
elnök, MFTTT